

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Convertirile.

Din incidentul trecerii la papism a dlui *Vladimir Ghica*, urmaș de domnitoriu român, *Epoca* din București scrie un temeinic prim-articol, vrednic de a fi cetit și la noi.

Pl reproducem deci în întregime, la locul acesta, după cum urmază:

— „Intr'o revistă ilustrată, destinată propagandei papistașe universale, dl *Vladimir Ghica*, sub propria'i semnătură, face cunoscut urbi et orbi că s'a convertit la papism.

Se înțelege că dacă ar fi în cauză o persoană care din împrejurări neatir-nate de a sa voință a rămas de timpuriu înstrăinată de limbă, de legea strămoșească de tradiție și de simțemintele neamului românesc, ar fi exagerat să strigăm că acesta durerôsă cădere ne-a isbit ca un trăsnet.

Dar' este vorba de o odraslă alasă a societății române: dl *Vladimir Ghica* este de două-ori nepot de Domn, prin părintele său este nepot a lui *Grigore Ghica Vodă* al Moldovei, ear' prin mama sa al lui *Alexandru Ghica Vodă* al Valachiei. Pe lângă acesta Domnul *V. Ghica*, fiind un tiner cult, trecut deja de vârsta primei junețe, lăpădarea sa de la credința părintească apare ca un eveniment destul de grav pentru societatea noastră.

Se vede că ori-cât de rătăcite 'i sunt simțemintele față de legea strămoșească, dsa și a dat sémă de gravitatea actului ce săvârșește, pentru-că a simțit nevoia să-și ușureze conștiința printr'un forte lung articol de profesiune de credință, intitulat „*Trei Mar-tie*”, data jubileului de 25 de ani a Pontificatului lui *Leon XIII*.

Prologul ca și epilogul acestei splendide bucăți literare în limba franceză, este consacrat fanaticii glorificării a papalității și a Papei *Leon XIII*; ear' dacă am desbrăcat-o de ferbințela comună tuturor neofitilor, am pute-o recunoște ca o judecată istorică imparțială, cât privește meritele incontestabile ale actualului Episcop al Romei, pentru ridicarea prestigiului papalității din grămada de ruine ce a fost succesiunea lui *Piu* al IX.

Sintetizând espunerea ce face asupra puterii papismului și a trebuinței dominațiunii sale universale, resumă programul Papalității conceput și urmărit de *Leon XIII* și care va rămâne creștinătății de mâne să'l ducă la îndeplinire, în următoarele patru puncte cardinale: 1) Independența absolută a bisericii; 2) Cestiunea socială; 3) arbitrajul internațional și al 4) unirea tuturor bisericilor sub ocărnuirea Papei.

Asupra celor trei puncte dintăiu nu vom urma pe neofitul papist în aprecierea succeselor obținute până acum de papism, în a lor rezolvare, cu toate că ni-se pare cam riscată lauda de sine pentru exercițiul arbitrajului în chestia Carolinelor, care a fost opera protestantului *Bismark*, precum și introducerea nominată în dreptul internațional al arbitrajului, datorită inițiativei schismaticului *Nicolae al II-a*!

Ne vom opri deci numai asupra punctului al IV: *Unirea Bisericilor*, care și este în chestie, cât privește în specie convertirea ce deplângem.

Eată cum își formulează credința în această privință dl *V. Ghica*:

„Unirea bisericilor trebuie să înglobeze mai întâiu acele biserici răsăritene, pe cari nimic și totul le desparte de Roma, (nimic consistent, dar' ceva mai tare ca ori ce: o judecată mai puternică de cât o dogmă), aceste biserici, cari au avut cel mai strălucit trecut până la schisma lor, cea mai iremediabilă sterilitate apoi, — cari toate au elemente de viață ce se izolază într'un fel de somn — cari nu voesc să știe de Apus, spre a'și închipui numai ființa lor, cea-ce nu pot și vor pute din ce în ce mai puțin — pentru că Răsăritul nu se va pute sustrage multă vreme încă, de la înfrigurarea jumătății de omenire care s'a desvoltat mai mult în cele din urmă veacuri; va fi silit să alégă în curând între Occidentul raționalist și anticreștin și Apusul catolic (papist). Acesta va fi pentru creștinătatea răsăritenă o cestiune de viață și de mörte. Ceea-ce face că cestiunea unirei nu e numai de căpetenie, dar' actuală.

„Răsăritul are numai de câștigat prin unire; ea 'i va aluce singurul lucru ce 'i lipsește: un centru de unitate, de direcțiune, de comuniune, de viață. Dintr'un punct de vedere secundar riturile sale, obiceiurile, ierarhia sa, privilegiile sale, personalitatea sa proprie'i vor rămâne neatinse.

Același lucru cu puțin mai mult pentru Apus, cu principiul care a fost puterea, temelia bisericii occidentale, a bisericii cu principiul sf. Petru, Papalitatea. Este ceva ce-i drept de pierdut, pentru răsăriteni în această unire; și acesta într'adevăr ceva mare și grav — dar' nu în înțelesul în care voiesc a o pricepe; ceea-ce e de pierdut: este nemișcarea sa, somnul său, este inconsistența sa.

„E lesne a se declama contra inovațiilor“ catolicismului roman, când e cineva vinovat de singura inovație ce este cu ade-vărat vinovată în istoria creștinătății: de aproape o miă de ani fără un geniu creștin, fără o voce inspirată de Dumnezeu, fără o mare operă creștină, fără o împărtășire la marile dureri ale omenimei, fără acea minunată mișcare a ordinelor religioase, îngrijind în totă lumea ranele lui *Christos*, fără una din acelea adunări ale tuturor raselor, în care nu se resimte de cât o inimă și un suflet înaintea lui *Dumnezeu*, fără sfinți noi și fără minuni nouă“.

Ar fi oșios cu prilejul acesta și nici că ar fi cu putință în acest cadru restrâns, a se expune mai pe larg cauzele despărțirii bisericilor, provocate de încălcările asupra cuvântului adevărului de Papii Romei vechi, atât de strălucit, ca lumina zilei enunțate mai întâiu de marele *Photiu* la 862 și definitiv promulgate prin actul Triumfului ortodoxiei la 1053 de către gloriosul Patriarch *Mihail Cerularie*, Papă al Romei nouă.

Credem însă, că este prea comodă, ca să nu zicem puerilă, apoteogma cum că nimic și totul desparte bisericile răsăritului de Roma papistă și că totul se reduce la o prejudecată mai puternică de cât o dogmă.

Da n'ar fi de cât ereziile și inovațiunile constatate și imputate Papilor de la veacul al XI încôce, tot ar fi covârșitor îndreptățită reparațiunea prin actele strigătore la cer ale consiliului papal de la Vatican din 1869, care prin nouile dogme ce a promulgat, a făcut pentru tot-deauna tabula rasa cu

credința curată dată lumii de Mântuitorul și a confiscat, în folosul a tot puterniciei Papilor, infalibilitatea consiliilor ecumenice; escludând pentru tot-deauna bisericii papale dreptul de a se reuni în acea mare adunare, despre care se aduce acum cu fățarnicie vină Răsăritului că nu le-a mai ținut de aproape o miă de ani.

De asemenea este forte comod a se imputa Răsăritului nemișcarea, somnul și inconsistența, după ce a suferit șase veacuri jugul sângerosei tiranii musulmane, pe care 'l făceau mai odios Papii după vreme, când se aliau cu Turcii spre a sugruma creștinătatea răsăritenă!

E lesne a se vorbi de marile opere ale papismului, care și-a clădit puterea absorbitore, pe timpul când Papii erau dispensatorii corónelor princiare ori regale ale Domnitorilor, ce se ridicau pe ruinele Imperăției romane din Apus.

Noii sfinți și nouele minuni ale Răsăritului sunt toți credincioșii și preoții Bisericii ortodoxe, cari au suferit, pătimit și s'au umilit de șase veacuri sub tirania barbarilor, pentru credința cea adevărată a lui *Christos*! Geniul creștin și vocea inspirată de Dumnezeu, a fost sălășluit în întregul Episcopat al Bisericii Răsăritului și a culminat în mărturisirea credinței ortodoxe, datorită marelui Ierarch *Petru Movila*, tot un nepot de Domn al Moldovei, care mărturisire a călăuzit popóarele răsăritene la libertate și la conștiința lor națională.

Ce să mai zicem despre sfințirea sacerdoțiului și neprihănitul cult al sfințelor taine apostolice, ale Bisericii Domnului nostru *Isus Christos*?

Este destul, credem, să amintim regretatului neofit papist, că cel mai păcătoș Episcop orthodox, care și 'i poartă cu amar crucea pe marginile Eufratului înecat de barbari, n'ar fi în stare a săvârși taina cununiei asupra unui creștin cu o necreștină, cum este cazul forte bănoșelor dispense, acordate în timpul de față de Papa, prin care se admite: *administrarea sacramentului creștin al cununiei, asupra unor aristocrați creștini trecuți în căsătorie cu evreice forte bogate, dar' rămase nebotezate în Isus Christos*!...

Unirea bisericilor, da! O implorăm cu toții, și Sfinta noastră Biserică ortodoxă de vécuri se rógă zilnic: „*pentru buna stare ale lui Dumnezeu bisericilor și pentru unirea tuturor*“.

Unirea chiar cu episcopul Romei, ca întâiul întră cei de o potrivă, dar' cu Papa monarch a toate țiitor al creștinătății, — nici-odată, nici-odată!...

Și adevărul acesta a fost pecetluit pentru totdeuna de președintele congregației cardinalilor pentru pregătirea Unirei, instituită la avenimentul lui *Leon al XIII*, cardinalul *Langénieux*, care după zece ani de cercetări, de iscodiri și de stăruințe a zisei congregații, a încheiat raportul asupra sfârșitului activității sale în chipul următor:

„Ori-ce speranță de unire a Bisericilor răsăritene cu Papa trebuie părăsită. Pentru-că Patriarhii și întregul Episcopat al Răsăritului, opun o dilemă inextricabilă: Nu putem și nu vom merge la Roma veche, pentru-că n'am stricat și n'am inovat nimic din depositul sacru al credinței, lăsat Bisericii lui *Christos* de Sfinții Săi Apostoli și de Sf.

Părinți ai conciliilor a Tótă Lumea. Papa a inovat și stricat așezământul, el este deci dator să vină la Roma Nouă.“

Din cele ce preced reese că în cazul d-lui *Vladimir Ghica* n'avem a deplînge una din acele rătăcirii datorită ispitelor tineretii, de ôre-ce d-sa nu s'a mărginit a face apologia noului său Despot sufletesc, nici a cânta numai lauda noiei credințe la care s'a convertit, dar' a făcut un proces defăimător legii și bisericii strămoșești, drept care suntem nevoiți, cu o adevărată părere de rău, a vesteji ca o négră apostazie trecerea sa la papism.

Dl *Vladimir Ghica* datoră mai multă statornicie neamului și amintirei pioșe a principarilor săi strămoși, și este forte dureros a se constata că umblă după sfinți noi, când propria sa familie avea o adevărată sfință, fericita întru pomenire *Constanța Contesa Rasponi*, născută *Ghica*, care acum o jumătate veac, căsătorindu-se cu un ilustru aristocrat italian, petrecând o viață întrégă în mijlocul unei ultra-catolico-papiste societăți, a presidat la creșterea copiilor săi în religia părintelui lor după datina locului și nu s'a lăsat mlădiată de cea mai căldurôsă dragoste, ce n'a încetat a o înconjura o clipă în noua sa familie, rămânând credincioasă până la mörte legii strămoșești a sf. noastre bisericii ortodoxe, în care a vădnt lumina zilei și proslăvirea neamului său.

Fie, ca înfricoșatul pas al d-lui *Vladimir Ghica* să deștepte din vârtejul patimei imitației străine, de care este cuprinsă o parte a societății noastre, asupra primejdiei la care și expune existența în această țără prin continua înstrăinare de la limba, datinele și simțimintele poporului, căci în ziua când se vor înstrăina și de credința strămoșească, abizul ce 'i va despărți de popor va fi de netrecut și peirea lor sigură; pentru-că poporul român nu se va lăpăda nici-odată, după cum a dovedit-o în veac, de legea strămoșească.“

Din delegațiuni.

Din subcomisiunea pentru afacerile esterne a delegațiunei magiare face parte și Ilustritatea Sa domnul *Dr. Iosif Gall*, care într'una din ședințele ținute a luat cuvântul pentru a atrage atențiunea ministrului comun de esterne asupra împrejurării, că de-și la alte ocațiuni delegațiunile s'au pus pe acel punct principal de vedere, că legarea convențiilor politice se face în mod cu totul independent de legarea convențiilor comerciale, — Ilustritatea Sa crede totuși, că finalizarea legării convențiilor comerciale ar promova în mod însemnat satisfacerea intereselor reciproce economice și cimentarea legăturilor politice. Cu privire la curentul care s'a ivit în Germania, chiar și în parlament, și vrea să apere interesele agronomice de acolo cu taxe înalte vamale, — prin ce s'ar pute nimici esportul de produse agronomice de la noi în Germania și în special esportul de vite, — e neîncunjurat de lipsă, ca interesele noastre să fie apărate în mod evident, pregătindu-se terenul pe care se pot lega convenții comerciale corespunzătoare intereselor noastre. Negreșit, că tratările în merit pot urma abia după stabilirea tarifului autonom vamal; dar' ministrul de esterne s'a estins și asupra chestiei acesteia, espri-mându-și speranța, că pedecile invite vor fi

învinse cu puțină bunăvoință. Ministrul și-a bătut speranța în prima linie pe aceea, că cercurile economice ale statelor interesate își vor impune o anumită moderațiune, ca prin această contrastele existente să poată fi aplanate. Cu privire la marea importanță a convențiilor comerciale ce sunt de legat cu Germania, roșă deci oratorul pe ministrul de externe să-i dea lămuriri, dacă speranța exprimată e basată exclusiv pe acest argument, sau că mai are și alte date și puncte de razim pentru speranțele sale?

În firul unei vorbiri mai lungi, ministrul de externe, contele *Goluchowski*, a răspuns Ilustrității Sale, că pentru reînnoirea convențiilor comerciale încă n'a înținat până acum în legătură cu alte state, fiindcă spre acest scop lipsesc și la noi, și în Germania de es., preparativele. De aceea, și-a exprimat numai speranța, că va succeda să fie continuată politica de până acum cu privire la convențiile comerciale, după cum a enunțat-o această și cancelariul german mai de multe ori în vorbiri publice.

„Curentul nou“.

(Urmare și fine.)

Și acum să renunțăm noi înșine de bunăvoie la acest drept constituțional incontestabil și indispensabil al nostru — pe care numai atunci îl vom pute recăștiga dacă ținem neclintiti la el — zic să renunțăm noi înșine de bunăvoie, fiindcă puterea statului ne contestă și confiscă în mod anticonstituțional chiar și acest drept elementar constituțional și fiindcă reprezentanții noului curent ne învață în mod părintesc, că guvernul nu va revoca dădă de dragul ochilor noștri aceste ordonanțe anticonstituționale?!

Nu ar însemna aceasta a capitula în lupta noastră constituțională înaintea spiritului anticonstituțional? Și o astfel de capitulare să fie o politică mai eficace, de cât perseverarea constantă în rezistență pasivă, această ultimă poziție legală constituțională a defensivei noastre naționale?!

Vedem deci, că pentru noi nu este și nu poate fi astăzi o politică națională mai eficace, de-cât politica rezistenței pasive, care — firește — întră actualele împrejurări are să se restrângă la neclintit constanta ținere la principiile politicele noastre naționale. Și această înaltă însemnatate a acestei rezistențe pasive în lupta noastră pentru existența națională iese și mai clar la ivelă, dacă considerăm că întrăga noastră putere residă în principiul solidarității naționale. Acest principiu al solidarității, care se exprimă prin dogma, că singur conferența națională este competentă a aduce concluse obligătoare în politica națională, s'ar sparge însă în momentul în care noi am abandona poziția principiară a rezistenței pasive.

Dacă aceste sunt adevărate, și eu nu cred că aceste s'ar pute contesta cu drept, este clar, că ori-cine, care întră împrejurările grele de acum ar ridica mâna să spargă solidaritatea noastră națională, ar lua asupra-și o grea răspundere morală. Dar' tocmai pe acest motiv cred și sper eu, că nu nu se va afla nici unul, nici chiar întră cei mai zeloși reprezentanți ai curentului nou, care dacă pricepe și ia la inimă toate aceste, ar fi capabil de un astfel de sacrilegiu.

Adevărat că politica rezistenței pasive nu este prea atrăgătoare, nu oferă prospecte nelucroase de rezultate, ci reclamă din contră de la fie-care singuratic și de la noi toți împreună multă și mare abnegațiune. Rădole luptei noastre nu le vom mai gusta noi, ci de abea generațiunile ce urmeză, dar' și aceste numai la cas dacă noi chiar și în timpuri atât de grele, cum sunt cele de astăzi, ne vom ști afirma la înălțimea situațiunei.

Negreșit, noi nu putem ști, că ore găsi-vor diferențele naționale din Ungaria o aplanare pacinică sau nu? Două lucruri sunt însă certe: 1. Că o aplanare pacinică a diferențelor naționale se poate eugeta numai pe basă constituțională. 2. Că realizarea unei astfel de aplanări nu depinde de la noi, oricât de mult am tinde la ea din tot sufletul și cu toate că întrăga noastră politică națională este îndreptată strict luat spre acest scop, ci realizarea unei astfel de aplanări depinde numai și numai de la guvern.

Dacă prevedința a destinat Ungariei fericirea, ca puterea statului să ajungă în mâni de bărbați de stat, cari în conștiința marelui responsabilități pentru viitorul țării, au înțelepciunea, autoritatea și energia recerută, ca încă în ciasul al 11-lea să schimbe cursul nații statului, chiar și în contra curentului șovinist pe cât de puternic pe atât de periculos, ca să inaugureze în mod serios și sincer o politică a aplanării pacinice a diferențelor naționale, o politică a aplanării, care caută să unescă armonice și intim postulatele unității de stat a Ungariei cu condițiile de existență națională a popoarelor ei, atunci un astfel de guvern, nu numai că va considera drept prima sa datorie a restituiri și pentru poporul român starea constituțională, basa indispensabilă a unei aplanări pacinice, ci va crea și toate acele condiții, cari fac cu puțință o politică de activitate deopotrivă binecuvântată pentru poporul nostru și pentru patrie.

Și în acest cas — dar' numai în acesta — perde în mod firesc politica noastră de rezistență rostul seu.

Dar' până-când nu își schimbă puterea statului direcțiunea, până-când se continuă nefasta politică de stat de astăzi, până atunci se reduc toate veleitățile activiste din partea noastră la simple sinamăgiri.

În lupta grea pentru existența națională periclitată a poporului român este rezistența pasivă nu numai ultima noastră armă legal constituțională, ci este și reduta noastră nepugnabilă, din care — afară de slăbiciunea noastră proprie — nu poate scote nici o putere păzământă, și din care — fără de a părăsi terenul legal nici cât un fir de păr și fără de a sacrifica nici o jotă din principiile noastre — putem privi cu conștiința liniștită a datorinței împlinite în viitor, ori-și-ce ni-ar aduce acesta!

A ține la rezistența pasivă nu înseamnă deci „a nu face nimic“, „inertie“ etc., precum ne reproșează activistii, ci înseamnă a persista constant și conștient de datorie la postul seu, ba înseamnă salvarea politicele naționale. Ear' lozinca activității întră împrejurările de astăzi nu înseamnă nimic alta, decât capitularea înaintea spiritului anticonstituțional, anarhia în șirele partidului național și renunțarea la politica națională.

Alegerea — cred eu — nu e grea. Fiecare își poate deci forma o judecată clară și obiectivă despre adevărate esență și consecvențele noului curent în sinul partidului național. Fie-care trebuie să vadă după toate acestea, că astăzi nu putem face cauzei naționale un serviciu mai bun, decât dacă ținem constant și bărbătesc la poziția noastră principială a rezistenței pasive, și că adversarilor nu putem face astăzi un serviciu mai bun, decât dacă am abandona punctul de vedere principal al rezistenței pasive.

Să desvoltăm deci pe toate terenurile ce ne mai stau deschise cea mai intensivă activitate, dar' să afirmăm în cea mai strictă solidaritate și cu totă hotărârea față de politica oficială de stat de astăzi pozițiunea noastră principială a rezistenței pasive!

Birchiș, 3 Maiu n. 1902.

Ales. Mocsonyi.

Revistă esternă

Amiciția germano-americană. Impăratul Wilhelm a adresat lui Roosevelt, președintele Statelor-Unite, o telegramă anunțându-i intențiunea sa de a face dar Statelor-Unite statua în bronz a lui Frederic cel Mare, ca un semn al duratei relațiilor intime dintră cele două State. Roosevelt a mulțumit exprimând convingerea că amiciția dintră cele două State va deveni în viitoru încă și mai strinsă.

Atentat la viața regelui Spaniei. Sâmbătă, când regele *Alfonso XIII* al Spaniei mergea la catedrala din Madrid spre a fi încoronat, un individ a pușcat asupra lui, dar' nu l'a nimerit. Atentatorul a fost deținut îndată. — Alte rapoarte, tot din Madrid, susțin că „atentatorul“ e un om smintit la minte, care în momentul când trecea pe lângă el trăsura regelui și-a aruncat în aer palăria, ca semn de bucurie, ear' cei din jur creșdend că a voit să atenteze la viața regelui, l'au dat pe mâna poliției.

Conferențele învățătoresci.

Cercul Dej.

(Fine.)

Ședința III.

Fiind elevii de la școala confesională din loc prezenți, ca primul obiect al ședinței se pune prelegerea practică „Fiul cel perdut“, lucrată în scris de Ioan Cotuț din Blășfalău superior, ear' la predare ia parte și Grigoriu Gavriș învățător în Giurgesci.

După terminarea prelegerei dându-se cuvântul recensentului Vasile Micuță, acesta arată înaintea de toate însemnatatea și scopul religiunii, (din care studiu e scos și materialul prelegerei din cestiune), după aceea mijlocele, prin cari putem să ajungem ținta sau scopul final al religiunii.

Mai pe urmă același observă, că tema, ca lucrare e bine succedă și predarea părții prime (executată de I. Cotuț) s'a făcut după treptele formale; ear' în ce privește predarea dlui G. Gavriș observă, că prelegătorul a urmat un metod care diferă în predare cu totul de principiul metodic al pedagogiei moderne și de aceea predarea dlui Gavriș a fost puțin succedă.

La acest loc dl comisariu dă învățătorilor prețioase îndrumări, prin cari toți pot ajunge a cunoșce principiile metodice ale pedagogiei științifice.

La ordinea zilei e prelegerea practică din geografie „Comuna“, predată de Gavriil Tolea inv. în Diug.

La discuțiunea liberă au luat parte Eugeniu Tănase, I. Cotuț (Galați), Augustin Herman, Ioan Janca, Leon Ursace și Vasile Micuță.

În urma discuțiunei se constată, că tema și ca preparare și ca predare lasă multe de dorit cu deosebire în ce privește metodel de predare precum și ținta învățătorului.

Disertația „Modul de predare al cantului și școala pop.“ de Simion Pahone inv. în Borgo-Joseni.

La discuțiunea liberă au luat parte Ioan Cotuț din Blășfalău, Eugeniu Tănase și Vasile Micuță cari constată, că autorul a înțeles pe deplin obiectul, a indicat pedecile ce obvin în predarea cântului precum și remediile de vindecare a acelora. Preste tot lucrarea se declară de deplin succedă.

Disertația „Momentul psihologic și cel logic din procesul învățării“ de Ioan Cotuț (Galați) a fost ascultată cu cea mai mare atențiune, ear' discuția se amână pe ședința proximă anunțată pe 2 ore. p. m.

Cu aceste se ridică ședința III la 12 ore a. m.

Ședința IV-a.

Dl comisariu bineventeză pe dl protopresbiter Teodor Herman ca ôspe al ședinței, care de-și foarte ocupat, totuși n'a pregetat de a asista și la aceste conferențe. Aceasta e o elatantă dovadă despre viul interes cel are pentru progresul și înaintarea învățământului, de la care atărnă cultura noastră națională.

Se pune la ordinea zilei discuțiunea asupra disertațiunei cetită în ședința premergătoare, la care ia parte Dna Maria Bozga ca raportoră a comisiei cenzurătoare, și Vasile Micuță, cari constată că tema a fost lucrată după un studiu amănunțit asupra lucrului și e pe deplin succedă.

Conferența hotărăsece alăturarea elaboratului la procesul verbal.

Se determină tessele pentru conferențele anului viitor precum urmază:

- Din limba română: Subiectul și predicatul în propozițiunea simplă, prelegere practică ce are a se preda pe basa unei bucăți de cetire.
- Din comput: Tractarea numărului 10, prelegere practică.
- Din istoria naturală: „Cănele“, prelegere practică.
- Din istoria patriei: Ludovic II. și Originea Românilor, prelegeri practice.
- Din Fizică: „Stările de agregățiune“, prel. pract.
- Rolul pomăritului în economia vieții, disertațiune.

Se aleg comisioanele permanente.

Se fac mai multe propuneri de sine-stătătoare.

În fine eshauriat fiind tot materialul destinat pentru conferențele din anul acesta, Preaon. Domn comisariu consist. Grigoriu

Pletos, prin o vorbire frumoasă și instructivă mulțămesc membrilor conferenței pentru interesul ce l'au dovedit luând parte activă la toate câte s'au pertractat în ședințe, și le dă frumoșe învățături îndemnându-i a ține cu sfințenie la biserică, a creșce tineretul în frica lui Dumnezeu și a premerge totdeauna cu esemplu bun moral, pentru-că numai atunci munca noastră va fi productivă și trebuie să fie productivă, căci numai așa e asigurată viața și existența națiunei noastre românesce.

Cu acestea ridică ședința a IV-a, ear' membrii conferenței aduc dlui comisariu nesfârșite urări de „să trăiască“. Aceasta e activitatea conferenței din anul acesta, care pusă fiind în comparaire cu cea din trecut e cu mult mai estinsă și mai superioară, ear' aceasta o atribuim nu numai interesului creșcend al învățătorimei noastre, ci în mare parte și escelentei conduceri a Preaonoratului domn comisariu Grigoriu Pletos.

Zirnescu.

De la sate.

Concertul din Avrig.

— Raport special. —

— 14 Maiu n.

Ziua de Sf. George a fost pentru inteligența din Avrig și jur o zi de bucurie și elevare sufletescă. Fruntașa comună Avrig este aceea, care se poate mândri că din sinul ei a eșit un bărbat, al cărui nume cu sfințenie și scumpătate se rostesc din partea fiecărui bun Român. *George Lazar* a fost fiul acelei comune, carele departe de locul său natal și-a consumat viața în interesul poporului său, ear' după-ce simți că sfârșitul vieții sale laborioase se apropie, istovit de puterile trupesci și sufletesci se reîntorce în comuna sa natală spre a se da pământului din care a fost luat.

Întra aducerea aminte de numele aceluia mare luminător al neamului nostru, inteligența română din Avrig de un șir de ani încôce s'a obicinuit a arangia câte un concert la ziua de sf. George, dând astfel ocaziune cu deosebire tinerilor, ca în legătură cu concertul să-și imprime adenc în suflet memoria neobositului *George Lazar*, făcend o mică primblare până la mormântul lui spre a-și însemna ultimele lui învățături vârsate în cuvintele celei compun epitaful de pe petra mormentală.

În anul acesta concertul s'a dat cu binevoitorul concurs al unui grup de clerici din Seminarul „Andreian“. Programul de estensiune corăspunzătoare și compus din puncte bine alese, a fost executat spre cea mai mare mulțămire a publicului. Mai mult a plăcut punctul de orchestră, căci debutanții de repetite-ori au fost chemați pe bină și entusiasmul creșcea tot mai tare, când tinerii noștri executau câte o piesă nouă afară din program. Dintră cântările corale mai mare efect au produs două și anume: „Zis'a badea“ cântec popular de G. Musicescu și „De țis bade“ de T. Popoviciu.

În mod de tot plăcut au surprins pe public cele 2 compoziții: „Flori de nufăr“ și „Cântec popular“ ale dibaciului conducător al corului concertant A. Bena. Se vede, că dl Bena are aplecare spre musică, și dacă nu-și va îngropa talantul în pământ, putem să sperăm că în dînsul vom câștiga un harnic cultivător al muzicele noastre naționale.

Programul s'a terminat la 10 $\frac{1}{2}$ ore sêra. Atunci în mare entusiasm s'a început dansul cu horă, în care se făceau de tot bine câteva costume naționale, cu cari s'au prezentat nu tocmai multe D-șore. Cu însuflețirea de la început s'a continuat petrecerea până în ziua albă, când toți ôspeții se grăbiră cătră casă.

Țin se amintesc la acest loc, că abstracție făcend de la partea morală, venitul material încă a corăspuns tuturor așteptărilor, și dacă duhul rău al neînțelegerii nu și-ar fi virit cōda și în mijlocul puținii inteligențe din comuna de care ne ocupăm, atunci Avrigul ar pute să concureze pe toate terenurile cu cele mai de frunte comune românești de câte dispunem astăzi. Dar' să sperăm că viitorul va vindeca și aceste rane ale prezentului.

Riporter.

NOUTĂȚI

Alegere de paroch. Eri, după terminarea serviciului divin, s'a făcut în biserica noastră din Turnișor alegerea de paroh în locul răposatului N. Țintea. Actul alegerii a fost condus de protopresbiterul tractual Ioan Papiu. Dintr-un număr de 6 concurenți admiși în candidație ar fi ales cu majoritate de un vot concurentul I. Runcean, — dacă din cauza unor defecte formale ale protocolului de votare, alegerea n'ar avea să fie nimicită *ex off.* — Noua alegere se va face abia după serbătorea sfinților apostoli Petru și Pavel.

Biblioteca Academiei Române în cursul lunii April s'a sporit cu 168 volume și broșuri și 169 numere de reviste române (exemplare obligate, conform legii de la 1 April 1885), cu 29 volume și broșuri, 34 numere de reviste străine, 26 atlase și cărți, 12 foi volante, 1 volum de manuscrise și 1 fotografie, primite toate în schimb, ear' prin cumpărare s'a sporit cu 5 volume, 87 numere de reviste străine, și 10 documente. — Consultate au fost: 1389 volume de 369 cetitori.

Cutrămur de pământ în Arad. Sâmbătă dimineață într-o orele cinci și șese s'a simțit în Arad sguduitură de pământ în patru rânduri, durând fie-care mai multe secunde.

Pentru biserica din Deva. În scopul renovării bis. gr.-or. rom. din Deva au contribuit la mâna subscrierilor următorii:

1. Dna v. d. Irimie Péterné, proprietară în Deva 50 cor.
2. Dl Dr. Iussi Colbasi, medic de regiment în Orăștie 20 cor.
3. Dl Emanuil Ungurean, adv. în Timișoara 10 cor.
4. Dl Dr. Zosim Chirtop, adv. în Câmpeni 10 cor.
5. Dl Dr. Aurel Cosma, adv. în Timișoara 5 cor. Total 95 cor.

Primescă marinimoșii donatori sinceri mulțămiri. Bunul dzeu să le respălătescă creștinăsa faptă.

În numele com. bisericesci. Deva, 3/16 Maiu 1902. George Romanul protopresbiter.

Instalare de fișpan în Deva. Vineri (16 Maiu st. n.) comitatul Hunedorei a avut congregație extraordinară, convocată pentru a i-se ceti decretul prin care este absolvat din post comitele de până acum Bethlen și numit în locu-i Barcsay Kálmán, făcându-se cu o cale instalarea noului comite. „Românii, ne-având motive de a regreta depărtarea celui vechiu, nici a se bucura de sosirea celui nou, au stat departe de ceremoniile introducerii” — zice „Liberatea” din Orăștie.

Esces de zel patriotic. „Gazeta Transilvaniei” spune ca Sâmbătă soția zidariului I. Moldovan din Brașov-Scheiu grînd în odă a întins perdelele pe ferăstră, așa că atârnavă la stradă. Perdelele erau prinse cu pantică tricoloră (roșu-galben-vinăt), ceea-ce vedând un polișt, a confiscat pantică și a dus-o la poliție. — O altă ispravă tot așa de patriotică a făcut un alt polișt în cimiteriul din Gróveri, unde se află mormântul lui Andrei Murășianu. Anume, Vineri dimineață mâni pioșe au pus pe mormântul poetului nostru o canuță cu funde tricolore. Poliștul a vădit printr-o grăteală porții tricolorul, și cerând să i-se deschidă porța s'a dus la mormânt și într-o înjurătură a început să taie cu sabia cununa. Abia la protestările energice ale dîșorei Wagner — care i deschisese porța — și-a tras de sémă zelosul polișt, că pôte — ce-i drept, se confiscă tricolorul, dar' n'are drept să violeze cununa.

Dar pentru biserică și școlă. Vrednicul parochian și fost jude comunal al comunei și parochiei gr.-or. Butene — tractul Clojului — Ștefan Golban, în momentele cele din urmă ale vieții sale — într-o altă dispoziție testamentară — la îndemnul dlui notariu cercual Gavril Fărcaș și a parochului subscris, — în lipsă de copii — a testat pe sémă școlii noastre din loc o grădină în valoare de 200 cor. în imediata apropiere de grădina școlară, cu mențiunea de a se folosi ca grădină de pomi, și 2 părțile arător în valoare de 120 cor. pe sémă bisericeii, cu dreptul de folosință a parochului, pentru a fi pomenit la sfântul jertfelnic pentru totdeauna.

Tot acest decedat creștin și fost jude com. a mai procurat din al său în anul trecut toate 3 perdelele (dvere) de la ușile altariului, cu prețul de 15 cor.

Faptele vrednice de imitat vorbesc și se laudă de sine, pentru cari marinimosul donator primescă și cuvenită răsplătă în împărăția Tatălui ceresc prin alăturarea lui la cei aleși ai Domnului, ear' aici pe pământ fie-i pomenirea neuitată! Butene, 5 Maiu 1902. Gavril Todoruț, paroch gr.-or.

Porumbul african în România. Cetim în revista „Agrarul” din București, organul „Societății Agrare”, a marilor proprietari din România, că N. St. Cesianu, secretar general al „Societății Agrare”, a experimentat la moșia sa Comișani din județul Romană calitatea și productivitatea porumbului (cucuruzului) african, lila. Rezultatele au fost escelente. Dat spre analizare chimistului Dr. Bernhard, acesta a aflat că porumbul lila e cel mai bun în amidon dintr-o tôte soiurile de porumb. „Agrarul” promite a reveni asupra aclamatisării, productivității etc., tractându-le în articol special.

În atențiunea măestrilor pantofari. Ministrul ung. de honveți a luat hotărîrea de a da meșteșugarilor din patrie furnisarea încălțămintelor și anume a 16,300 de perechi boconce și 6700 perechi ghetete ușoare. Prețul unei perechi de boconce este 10 cor. 15 fileri, al ghetelor ușore 8 cor. 65 fil. Maria gata este a se înainta cel mai târziu până la sfîrșitul lui Martie 1903 la depositul de monture din Budapesta. Relativ la timbrarea ofertelor s'a dat favorul de a se pune timbru de o coronă pe colă, ori-căți ar fi semnați pe ea. Meșteșugarii cari fac oferte individuale, fie-care trebuie să pună timbru de 1 cor. Ofertele sunt a se înainta cel mult până la 1 Iunie a. c. la camera de comerț și industrie din Brașov.

Mine de aur în Costești. Economii Alexă Mateiu din Costești și Avram Vlădău din Ludești au aflat în hotarul comunei Costești (comitatul Hunedorei, pretura Orăștiei) minerale cari conțin aur și argint, cum și grafit. Îndată după această descoperire numiții și-au scos de la căpitanatul montanistic din Zlatna 20 surturi (licență de exploatare). Cum însă ei nu dispun de capitalul necesar, ear' cercetările de până acum ale lor dau prospecte de frumôsă rentabilitate, numiții Alexă Mateiu și Avram Vlădău aduc pe această cale la cunoștința publicului român, că bucuos ar intra în tratative cu capitaliști români, pentru a se asocia cu ei în scopul exploatării terenului.

Plângere îndreptățită. „Fôia poporului” publică în numărul din săptămîna trecută o scisăoră din Sâmbăta inferioară, în care autorul — bun creștin, cum se vede — se plînge că de-și sunt în comună doi comercianți români, totuși epitropia cumpără de la comercianții evrei luminoile de lipsă la serviciul divin. Plângerea bunului creștin e îndreptățită și atrage de noi atențiunea deosebi a parochului de acolo, că într-o altă considerațiune de domeniul religiosității și a evlaviei, trebuie să îndemne pe organele parochiale a procura de la comercianții români cele de lipsă pe sémă bisericeii chiar și datorința de a sprijini comerțul românesc.

Ciuma racilor. Se raportază, că racii din locurile și bălțile Germaniei sufer de o bolă numită *ciuma racilor*, care i pustiesce cumplit. Doctorul Eckstein, de la universitatea din Eberswald, a primit însărcinare să facă cercetări bacterologice pentru a descoperi cauza epidemiei acesteia. — Cercetări de natura aceasta s'au făcut, de altcun, și în 1878, când ciuma pustiescă aproape de tot racii din apusul Europei. Atunci Dr. Bruno Hofer din Mûnich a descoperit bacilul bolii, pe care l'a numit *pettis Asiatic*. În acel an bolă a trecut și în Rusia, unde a pustiit racii din Volga, Don, Nipru și afluenții acestor riuri.

Racii atacați de această bolă se întore pe spate, cîda li-se scurteză și mor în urma paralizei de inimă, căpătînd o carapăce roșie ca-și-cum ar fi serviți la masă ferți.

„Asociațiunea”.

Convocare.

Toți onorații membri ai „Asociațiunei” pentru literatura română și cultura poporului român de pe teritoriul despărțimîntului Cluj (orașele Cluj și Cojocna, apoi cercurile administrative: Cluj, Gelau și Nadeș din comit. Cojocnei) precum și toți iubitorii culturii românești, prin această sunt invitați să binevoiescă a participa la *adunarea cercuală* a acestui despărțimînt, carea se va ține în Cojocna, în școlă greco-orientală în ziua de 8 Iunie st. n. a. c. la 11 ore a. m. cu următoarea ordine de zi:

1. Participarea la serviciul divin în ambele biserici între orele 9—11 a. m.
2. Deschiderea adunării la 11 ore a. m.
3. Raportul comitetului cercual:
 - a) prin secretariu;
 - b) prin casariu.
4. Alegerea alor două comisii de câte 3 membri;

a) una pentru cenzurarea raportului comitetului de sub p. 2.

b) alta pentru inserierea membrilor și încasarea taxelor.

5. Raportul comisiunilor de sub p. 4 și apelul nominal al membrilor.

6. Alegerea delegaților acestui despărțimînt pentru adunarea generală a „Asociațiunei” care în anul curent se va ține la Oravița la 14 și 15 Sept. st. n.

7. Eventuale disertațiuni ce se vor însinua prealabil la presidiu.

8. Eventuale propuneri și interpelări.

9. Verificarea procesului verbal al acestei adunări.

10. Închiderea adunării.

Pentru comitetul cercual al despărțimîntului Cluj al „Asociațiunei”.

Cluj, 11 Maiu 1902 st. n.

Dr. Georgiu Ilea
director.

Dr. Ștefan Morariu
secretariu.

AMVONUL.

Cuvîntare

la Dumineca Samarinenței.

„Duh este Dumnezeu, și cine se închină Lui, se cade să se închine cu duhul și cu adevărul”.

(Ioan IV, 24).

(Fine).

Zeii, pe cari îi adorau ei, nu erau ființe perfecte, fără scăderi, fără neajunsuri, ci ființe mărginite, aproape asemenea omienilor, cu aceleași virtuți, dar' și cu aceleași scăderi, ca și adoratorii lor. Și cum seversău aceste popore cultul divin? Acesta se basa pe învețături secrete, cari mai cu samă numai preoții le cunoșeau, și pe mituri în mare parte nemorale, cari sanctificau prin exemplul zeilor scăderile și chiar viciile omienilor. Astfel aflăm dar' pe timpul venirii în lume a Mântuitorului iudaismul denaturat, ca să zic așa, în forme gôle, ear' păgânismul dominat cu desversire de materialism și egoism, — de parte de adevărata cinstire de D-zeu.

Și cum se schimbă tôte aceste prin învețătura lui Christos!... „Inchinăți-vă cu duhul și cu adevărul”, ne zice El, „căci Tatăl cerească caută pre unii ca acestia să se închine lui”, — adevărat acest fel de închinători sunt plăcuți lui. Adevărata cinstire de D-zeu deci nu pôte fi numai trupescă, numai din afară, ca să se cuprindă numai în semne vădute, precum sunt ceremoniile sau jertfele, ci ea este duhovnicescă, cuprîndu-se întru evlavie cea adevărată, „din inimă și suflet, și întru sfințenia vieții. Prin urmare semnele cele din afară ale închinării lui D-zeu, — cari le aflăm și la păgani, — fără evlavie cea din lăuntru și fără curățenia vieții nu au nici un preț înaintea lui D-zeu și nu sunt primite. Adevărații cinstitori ai lui D-zeu, cei luminați prin învețătura religiunii creștinesci, nu trupesce, prin ceremonii și jertfe în Ierusalim sau pe muntele Garisim, ci duhovnicesc prin viețuire neprihănită și prin evlavie sufletescă, pretutindenea se vor închina lui D-zeu.

Acesta este dară înțelesul cel adevărat al cuvintelor Mântuitorului adresate către muierea Samarinență, din cari ne putem ușor convinge, cum trebuie să întocmim cinstirea noastră față de Tatăl ceresc, care revarsă darurile sale asupra noastră, a fiilor sei, în astfel de măsură.

De aceea, iubite creștine, eată părilete din mijloc, ce te despărță pe tine de D-zeu, prin venirea în lume a lui Iisus Christos a cădut, și liber, cu încrederea fiului cătră părintele său, tu te poți apropia de D-zeul tîu și vărsa înaintea lui rugăciunea ta. Ori de stai lucrînd în casa ta, ori te afli pe câmp, la economia ta, ori călătorești la drum în afacerile tale, ori în ce timp, ori în ce loc sufletul tîu se pôte avînta de la cele pămîntesci la cele ceresci, și din valurile cele de multe feliuri ale turburărilor lumesci la liniștea cea neturburată a lui D-zeu. Prin această însă nu se zice, că nu ai lipsă a cerceta casa lui D-zeu, căci te poți ruga lui și în casa ta; căci această ar fi o restalmă-cire vîclenă a cuvîntului lui Christos; ci mai vîrtos cercetă cu tîta sirguința casa lui D-zeu, care este consacrată îndeosebi evlaviei tale. Aici ascultă cu inimă înfrîntă

și smerită, care D-zeu nu o urgisese, cu vîntul lui D-zeu, izvorul cel deapănare viu al luminării și îndreptării tale. Aici te în dulcesce de sf. taine ale lui Christos, cari și se ofer deapănare din ospetel Stăpînului. Aici întrunesc vocea inimei și gurei tale cu vocile fraților tîi, cu glasul preoților și cîntăreților tîi, preamărind pe cel Atotputernic, care este mai pre sus de tîi și de tôte, rugându-l pre El pentru darurile sale cele pămîntesci și pentru cele mai presus de lume, și mulțămind lui din tîta inima ta pentru binefacerea, cari zi de zi ba oră de oră și minut de minut le revarsă asupra ta. Căci „Duh este D-zeu”, și cu duhul și cu adevărul se cuvine să te apropii de Dînsul în rugăciunea ta. Ear' cînd împregiurările vieții, — fie o bolă ce te lîgă de casa ta, fie alte neajunsuri ce te-ar împresura, — nu ți-ar permite a te împărțăși și tu în rînd cu frații tîi de glasul cel dulce al maicei tale, al bisericeii, — înalță cugetul tîu la cel-ce nu locuesce numai în Garisim, sau numai în Sion, ci în tot locul; și cel-ce este Duhul și adevărul, El va auzi suspînul tîu și nu va lipsi a veni întru ajutorul tîu. Amin!

Ioan Baptist Boiu
catechet.

Din public. *)

Mulțămită publică.

Prea Venerabila Comisiune administrativă a Tipografiei archidieceșane din Sibiu, s'a îndurat preagrațios a dărui bisericeii noastre gr. ort. câte un esemplariu „Evangeliu”, „Penticostariu”, „Orologier”, — pentru care binefacere cu fiască supunere 'mi permit, ca și pe această cale să împărțășim sincerile și prea căldurôsele noastre mulțămiri.

Tot pentru biserica noastră, din partea mai multor credincioși s'a procurat un potir, un disc cu stea, și o cruce de mînă, — cărora de asemenea în numele comitetului paroch. le mulțămim rugînd pe atot puterueul D-zeu, ca jertfa pusă pe altariul Domnului să li-o răsplătescă însutit.

Galomfalăul-mare, la 28 April

Iuliu Holdér
paroch pres. comit.

Mulțămită publică.

Mult stimații și evlavioși nostri creștini din comuna noastră Zernesci de lângă Brașov, iubitori de podôba casei lui D-zeu, au făcut sfinței noastre bisericeii gr.-orient. din Șieul-mare, tractul Bistriței, pe sfințele serbături ale Invierei Domnului, scumpe și fôrte frumôse daruri, și anume:

Domnul măestru-mășariu Efrem Cureșan cu stimata dsale soție Maria un iconostas frumos în preț de 150 corône.

Mama d-sale Ana ni-a trimis o îmbrăcăminte pe el de catifea neagră frumos ornată, care valorează 10 corône.

Domnul Iosif Minea tot din Zernesci ni-a dărui o icônă cu sfînta treime, pictată pe tinichea, de 100 cm. lungă, în valôre de 50 cor.

Domnul Ioan Cureșan măestru în Zernesci o icônă cu Invierea Domnului, pentru măsai, pictată pe tinichea, în valôre de 14 corône.

Domnul Ioan Coleican din Zernesci o icônă cu Botezul Domnului, pe tinichea, în valôre de 14 corône.

Pentru aceste fapte nobile bunul și milostivul Dumnezeu s'ei reverse asupra evlavioșilor nostri donatori atît de marinimoși darurile Sale cele bogate, atît asupra domniilor lor cît și asupra membrilor familiilor lor, și să le lungescă firul vieții în deplină sănătate și mulțămire întru mulți fericiți ani.

În numele comitetului parochial și în numele întregii comune bisericesci.

Șieul-mare, în 16 April 1902.

David Rusu
paroch și preș. com.
și sinodului par.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacția nu primesce răspunderea.

Posta redacțiunei.

Nășud. A sosit și e pus la rînd pentru unul din numerii mai apropiați.

Nr. 102/902.

[60] 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de nou sistemată Barcan, mai înainte filie la Sita-Buzău, în protopresbiteratul Treiscaunelor, se scrie prin acesta concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare.

Cu privire la emolumentele împreunate cu acest post se pot lua informațiuni de la oficiul protopresbiteratului subscris ori de la cei competenți din Barcan.

Doritorii de a reflecta la acest post și vor așterne cererile concursuale, instruite conform normelor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteratului în termenul deschis, având a se prezenta în biserică în vre-o Duminică sau sâmbătă spre a arăta dăruirea în ritual și a se face cunoscut poporului.

Brețcu (Bereczk), 19 April 1902.

Oficiul protopresbiteratului gr. or. al tractului Treiscaunelor, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Dimitrie Coltofean
protopresbiter.

Liturghierul

— cu litere latine —

broșat cor. 6, legat cor. 8.

Librăria archidieceșană.

Potire	din argint de china, intern suflate cu aur, gravate	Coroane
	negravate	30.—
Cădelnițe	de fer nickelate	18.—
	de alamă galbenă	12.—
Lingurițe	pentru cuminăcătura, suflate cu aur	10.—
Disc	pentru agneți, suflat cu aur	4.40
Steuă	pentru agneți, suflată cu aur	7.20
Copie (cuțit)	pentru agneți, suflată cu aur	5.60
		4.40

Se află de vânzare la

Librăria și Tipografia archidieceșană.

**Douăsprezece
Cântece de școlă**

pentru două și trei voci egale

de
Timotei Popovici

prof. de muzică la seminarul „Andreian”.

Caetul I.

se află de vânzare în Editura Librăriei Archidieceșane cu prețul de 50 fil. plus porto 6 fil. eără recom. 45 fil. se mai pot procura și de la Tipografia și Librăria diecesană Caransebeș, Librăria I. Ciureu, Brașov, Tipografia A. Todoran Szamos-Ujvár, Tipografia și Librăria seminarului gr.-catolic Blaj și la Tipografia și Librăria H. Pardini Cernăuți (Bucovina).

Dela Librăria Tipografiei archidieceșane în Sibiu se poate procura

O pagină

din

Lupta noastră pentru existență.

Articoli reproduși din ziarul „Telegraful Român” anul 1900

și publicați de

Nicolau Ivan

protopresbiter, asesor consistorial, membru în comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul 1 cor.

**Clipe
de
Repaus**

de

Sorocovă.

se află de vânzare la Librăria Tipografiei archidieceșane pe lângă prețul de 2 cor. plus porto 20 fil., recomandat 55 fileri. * * * * *

In prețma esamenelor!**In prețma esamenelor!****Scrisori de examen
(propise)**

pentru scrierea română, germană și dictando tipărite în Tipografia archidieceșană, în coloare venăță, pe hârtie foarte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 2 fil.; 100 bucăți 1.30 cor. și porto postal.
Comandele din afară se execută imediat.

Librăria tipografiei archidieceșane

La Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasfinției Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoștnița de toate zilele. — Polunoștnița Sâmbetei. — Rânduella Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduella Obedniței. — Ciasul al nouălea. — Rânduella Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminăcături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicienele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduella Sinacsariului. — Bogorodicienele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe toate lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Duminică întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminică din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceșană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidieceșană în Sibiu** cu prețurile: broșat 7 cor., legat în pânză neagră 9.50 cor., ediție de lux broșat 8 cor., legat după cum se comandă.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceșană:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduella Vecerniei, Utreniei și a Liturghiei; cele opt glasuri pentru Duminică, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu 1.60 cor., legat în piele cu copcii galbene 3.20 cor. plus porto postal 30 bani.
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidieceșane.

Metropolia

Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania

Studiu istoric

despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte.

Din însărcinarea Consistoriului metropolitan de

Dr. H. Pușcariu

archimandrit, vicariu arhiepiscopesc, etc.

Prețul: broș. 6 cor., leg. 7.70, 8.20 și 9.50 cor.

Se poate procura dela

**Librăria tipografiei archidieceșane
Sibiu.**

Op premiat de Academia Română.

Semințe

din

Agrul lui Christos.**Cuvântări bisericesci**

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: cuvântări la toate Duminicile de preste an.

„ II.: „ „ „ prasnicele și sărbătorile, precum și la casuale bisericesci.

„ III.: cuvântări la înmormântări parastase etc.,

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la autorul și la

**Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiu**